

Frederiksborg Amts Avis 21. september 1986

Frederikssund hylder deres trofaste maler

**- Det bliver ikke lettere at male med årene.
Rutinen opvejes rigeligt af en større selvkritik,
siger den 67-årige Frederikssund-maler Ove
Køser, som siden krigen har været en flittig
skildrer af egnen omkring Frederikssund.**

Frederiksborg Amts Avis

- Børn er både et nærliggende og livsbekræftende motiv, mener Ove Køser, der på dette billede har malet tre af sine børn i 1952.

- Livet ved senere år, siger

Frederikssund hylder deres trofaste maler

- Det bliver ikke lettere at male med årene. Rutinen opvejes rigeligt af en større selvkritik, siger den 67-årige Frederikssund-maler Ove Køser, som siden krigen har været en flittig skildrer af egnen omkring Frederikssund

- Det bliver ikke lettere at male med årene. Rutinen opvejes rigeligt af en større selvkritik, siger den 67-årige Frederikssund-maler Ove Køser, som siden krigen har været en flittig skildrer af egnen omkring Frederikssund

AF BIRGER
AGERTOFT ANDERSEN
Foto:
ERNST VAN NORDE

I 1945 var Ove Køser sammen med en række andre kunstnere med til at stifte Frederikssund Kunstforening. I dag hyldes han af foreningen, der har valgt at lade sin første udstilling i Frederikssunds nyåbnede kulturhus bestå af en række nye og ældre Køser-billeder.

- Det er jeg beæret over, siger Ove Køser.

- Der er ingen grund til at være beæret over det. Der var snarere grund til at blive vred, hvis vi ikke havde gjort det, siger arkitekt Torben Hjort, der er formand for Frederikssund Kunstforening.

- Det har været helt oplagt for Kunstforeningen at pege på Ove Køser, eftersom han er den af omegnens malere, der i sin malergerning har koncentreret sig mest om Frederikssund-egnen og områderne i Horns Herred, fortsætter han.

Til udstillingen har Kunstforeningen udvalgt godt 30 billeder, hvoraf en halv snes er ældre billeder, der har måttet lånes i private hjem i Frederikssund. Det gælder bla. a. billedet fra 1952 af tre af Betty og Ove Køseres fire børn.

- Da vi som unge kom her til Frederikssund, havde vi ikke de store penge. Men vi skulle jo leve, så selv om det gjorde lidt ondt, måtte vi sælge mange af billederne med vores børn.

I øvrigt er det jo et nærliggende motiv, når man går op af dem dagligt,

og samtidig er børnene og moderen også et godt, livsbekræftende motiv, siger Ove Køser og kigger ømt på sin Betty.

Ugentlig skovtur for at male

Køser har stadig bevaret sin forkærlighed for at male børn, hvad der især viser sig, når de otte børnebørn dukker op på besøg hos bedsteforældrene. Ellers hentes motiverne dog fortrinsvis i skovene og fjordlandskaberne omkring Frederikssund.

- En gang om ugen tager min kone og jeg en tur i skoven. Mens jeg står og maler, går Betty en tur, og nogle gange kan det godt lade sig gøre at blive færdig, inden vi drager hjemad, fortæller Køser.

- Men oftest bliver billedet blot løs skitseret, mens vi er i skoven, og så maler jeg videre på det med min intuition, når vi er hjemme igen. Noget decideret atelier har jeg ikke, men jeg klærer mig ude under det store valnøddetræ i haven.

- Men inspiration er en ret uregerlig størrelse. Den kan for eksempel komme, mens jeg går en tur gennem byen og kommer til at kigge gennem en port ind til en gammel baggård. Så kan jeg pludselig føle, at det må jeg gå i gang med at male.

- Det er svært at sige, hvad der er, der udløser inspirationen, men det er i hvert fald givet, at belysningen og ens eget humør spiller ind, ligesom det også gør undervejs i arbejdet med et billede. Nogle gange kan billedet pludselig tage magten fra én, og så er man nødt til at køre med og male i én strøm, siger Ove Køser.

Sydeuropas lys gav lysere billeder

Gennem hele sit liv har Ove Køser med stor flid malet

frederikssundske fjordlandskaber og andre motiver hentet indenfor rigets grænser. I starten af 1970'erne blev malergrejet imidlertid pakket med på en rejse til det sydlige Frankrig i selskab med Betty og nogle gode venner, og omkring 1978 gjaldt det en rejse til Rom.

Formålet med de to rejser var ikke at nyde sydens sol i traditionel solarie-inspireret forstand, men derimod at se lyset.

- Når vi holder ferie, så arbejder vi. Og det var da også en stor oplevelse at arbejde med det stærke lys, der ikke alene havde indflydelse på den måde, som omgivelserne fremstod i, men også fik det våde lærred til at tørre langt hurtigere end herhjemme, hvormed farvernes nuancer blev anderledes, fortæller Køser begejstret.

- De senere år er mine billeder generelt blevet mere lyse, hvad der er ret klassisk for ældre malere. Det er ikke noget, man bemærker i det daglige arbejde, men kommer man på besøg i et hjem, hvor der hænger et af ens tidlige arbejder, så slår det én.

Ove Køser modtager jævnligt udstillingsinvitationer fra udlandet, men på grund af rejseomkostningerne bliver han nødt til at takke nej til invitationer fra andre lande end de nordiske.

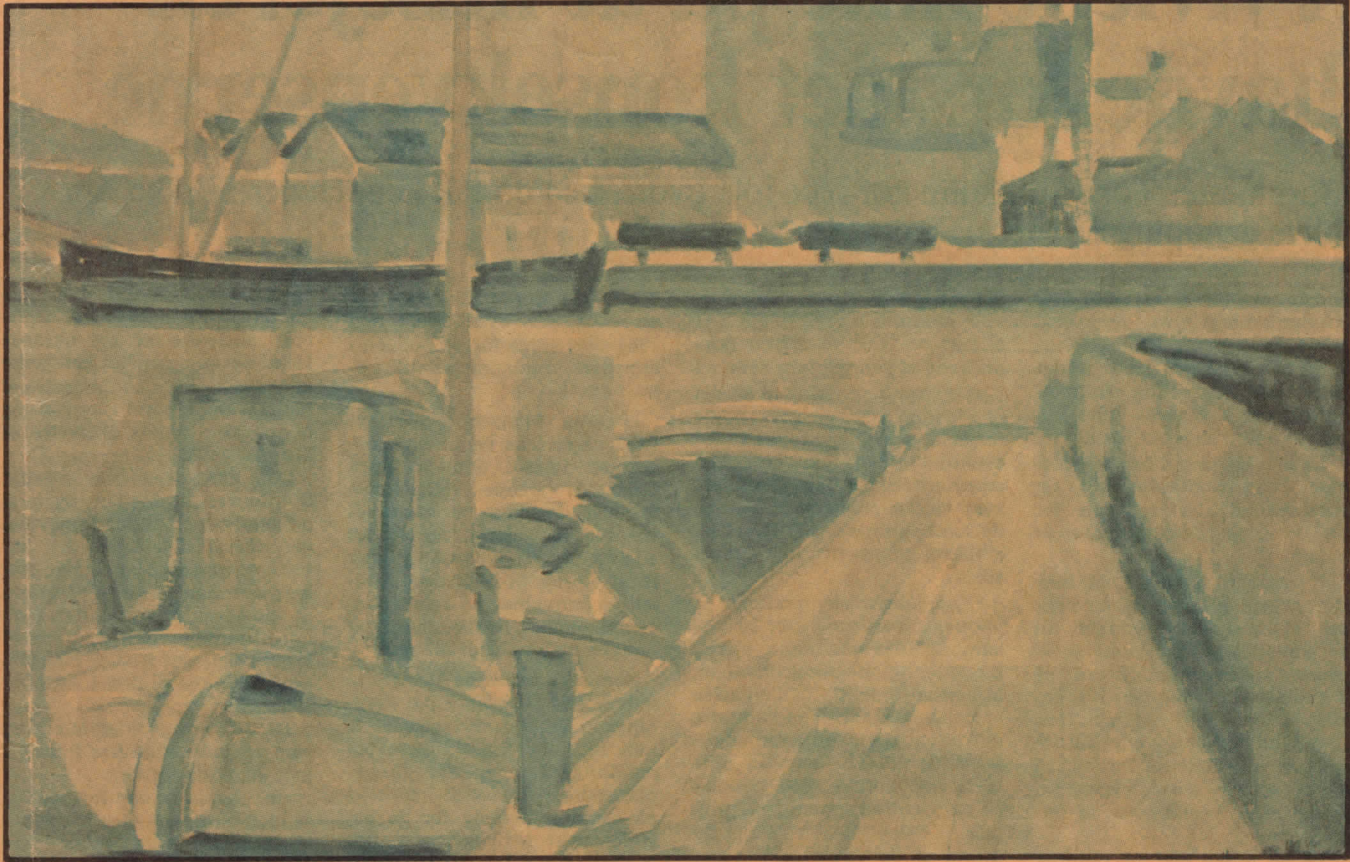
- Men det gør ikke så meget, for efter en uge i udlandet længes vi også forfærdeligt efter at komme hjem til skovene ved Frederikssund og sparke i løvet, indskyder Betty.

- Ja, det var Betty, der under krigen viste mig, hvor smukt der er omkring Frederikssund, og her har vi i sinde at blive boende, selv om vores have bliver større og større, efterhånden som vi bliver ældre, siger Ove Køser med et smil.

Ove Køser's stue er tæt tapetseret med billeder og m

børn i 1952.

- Livet ved fiskerbådene og den øvrige atmosfære på Frederikssund Havn holdt jeg meget af, men meget har ændret sig de senere år, siger Ove Køser. Dette billede er fra 1955.

tue er tæt tapetseret med billeder og malerier. I et hjørne står et gammelt stand-ur fra slutningen af 1700-tallet som går i arv på familiens spindeside.

